

Şair Ne mi İster

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Haziran 2021

“Kim bir şairi kırsa
Şair gider uzun bir dizeyi kırar mesela
Bilirim kim dokunsa şiire
Elime bir kıymık saplanacak.
Bilirim kırılmış dizeleri tamir etmez zaman
Yorgunum oysa
Durmadan kendime bir tunç ayak aramaktan...”(Alıntı)

Zapt edilmiş bir yürek nedir, bilir misiniz?
Hani gölgelerin dahi size rest çektiği
Çekimser bir iklimde üşüyen teni gibi gecenin
Hazandan mütevellit binlerce cümle
İlla ki hüznün ile diz dize...

Tekerrür eden sadece tarih midir?
Kaderi yüklenip kederi dahi sevmek nedir?
Sorarım size en alasından bir selamsa bahşedilen
Nazarında insanlığın zor mudur sahi hükme binaen
Hükümsüz sözcüklerin bilip bilmeden yargılandığı
O dehlizde tutuşan ayakları şiirin
Bir tebessümden fazla bir şey değildir de şairin istediği.

Konuşlu olduğu matem
Vurucu bir im ile acılar illa ki tetiklenen
Söze gelmez göze gelir insan
Saza gelmez ölümün ç/ağrısına uyarken
Hecelerin dili bağlanır da yaşlarına mim koyarlar şairin.
İndinde mevsimin bir yapraktan ötesi değildir elbet
İçine gizlendiği o delici hücre
Gezindiği ne ki nazenin yüreğiyle?

Sevmek hep mi zor gelir insanların nezdinde
Tutulmuştur bir kez dili iyiliğin güzelliğinin
Neşrinde hüznün
Koyu gözlerinde sitemin

Bağdaş kurulası şunca dize asla yetmez hem şaire
Yetinmeyi bilir yaşarken
Asla bilmez ama yazar ve severken.

Kırıcı bir imdir şairi boydan boya yere seren
Diktir lakin başı dimdik
Asılı kaldığı bir daldan öte köküdür
Sağlam olan yüreği mizacı
Şemsin izinde nazenin bir gölge...
Lanetse kovalanan
Arayıp da bulmuştur nihayetinde
Öncelikle kul olmanın hikmeti
Özünden sözüne dönen binlerce duygu
Hangi akla hizmetle düşmüşse şair yazmanın aşkına...

Büyülü dünyası yalnızlığın
Oysaki büyür gün ve gece
Yazmanın feridir tetikleyen yüreği
Yüreğin neferi iken kaleme basılı tetiği
Elbet şair ölmeyi pek sever
Dirilmenin gerçek kılındığı gecenin köründe
Kordan hecelerden medet umar
Layıyla yaşamışken bir ömür
Lütuf edilendir yazılan kelimeler ve verilen emir
Suskunluğun devindiği ne ki
Günü bölen bir şiirden çok çok fazlası
Azımsanan sefil varlığı kelamın
Şemsin dengi olsa keşke her insan.

Yeter ki sevmenin mütenasip feryadı
Sessizliktir şairi yıkan
Yıkadığı sözcükleri aşk ile
D/okunmak arzusudur onunki
Başı göğe erecekmişçesine
Daha çok sevmenin meali ve hikmeti
Sevilmek ne ki yaşadıklarının nezdinde?

Sobelenen her sözcük içre dönük bir ukde
Seması varlığının elbet şatafatlı bir ışıktır secde eden

Yalnızlığın hüküm verdiği
Gnl geniřtir şairin içi ferah
Bazen sararıp da gün batımında
řafađın g/izini sürdüđü.